

सीराभ्यां द्वादशकपालः वायव्यं पयो यवागूर्वा सौर्य एककपाल इति । तत्र पूर्वमकृतवस्त्रपरिधानं दम्पत्योः प्राचीनप्रवणे वितानसाधनम् ऋत्विग्वरणम् अश्वषड्योगसौरदक्षिणेन वा अश्वोष्टारद्वयदक्षिणेन^{१)} वा सीरगवदक्षिणेन वा ओष्टारगवदक्षिणेन वा शुनासीरीयपर्वणाहं यक्ष्यऽइति चतुर्णां वरणम् शुनासीरीयपर्वार्थमित्याहुवनीयदक्षिणाग्नोरुद्धरणम् अग्न्यन्वाधानम् वायव्य-पयःपक्षे शाखाहिदः परिवासनम् उपवेषकरणम् पवित्रबन्धनम् वत्सापाकरणम् वायवे भागमिति गोः स्पर्शने विशेषः उपगूहनम् षडासनोपकल्पनम् ब्रह्मवरणम् शुनासीरपर्वणाहं यक्ष्यऽइति पात्रासादने शूर्पाग्निकोत्ररुवणि स्फ्यः कपालानि त्रयस्त्रिंशत् एकोनत्रिंशद्वा [चरु]स्थाल्यस्तिस्रः शम्या-कृत्ताजिनम् उलूखलमुसलम् दृषडुपलम् पात्रीधान्यम् पवित्रार्थी धृष्टिः संयव-नोदकम् स्थाली आज्यं च वेदश्च दोहनचतुष्टयम् दक्षिणार्थे षड्भिरनडु-द्विर्युक्तं सीरं कलम् ओष्टारौ वोढारौ महान्तौ बलीवर्दौ सौर्यस्य श्वेतोऽश्वः तदभावे श्वेतो गौः उदक्तृणमग्निः विंशतिकाष्ठ इध्मः कुशप्रसूप्रस्तरोप-संनद्धं^{२)} त्रेधा बर्हिः सुवो जुहुः उपभूद्भुवा संमार्गार्हाणि यानि च तत्र श्रुतावदानमेक्षणे पुरोडाशपात्र्यश्चतस्र इति विशेषः योक्तम् यूनकुशाश्च परिधयः [कोतृ]पीठम् इडापात्री षडवत्तम् अन्तर्धानकटः पूर्णपात्रम् पक्षे कर्मापवर्गा समिच्च वपनाभावः मन्थनं विकल्पेन न मन्थत्यग्निम् (२. ६. ३. ३) तेषां वै चतुर्धग्निं मन्थन्तीति (११. ५. २. ८) विहितप्रतिषिद्धत्वात् तत्रामन्थनपक्षे सर्वं पौर्णमासवत् मन्थनपक्षे वैश्वदेववन्नवप्रयाजादि सर्वमिति बह्वृचब्राह्मणे श्रूयते तत्सूत्रे च तथा च ब्राह्मणे यद्वैश्वदेवस्य तन्नं तत्तन्नं यदि^{३)} न म-थ्यते पौर्णमासेनैव^{४)} तन्नं भवतीति सूत्रे च (शाङ्खायन° ३. १८. १२ १३) समा-नमन्यद्वैश्वदेवेन पौर्णमासं त्वमथ्यमानऽइति आश्वलायनः समाना वैश्वदे-व्येति स्फ्योपहितपात्रीकरणादि ग्रहणे विशेषः अग्नये जुष्टं गृह्णामि सो-

१) The author treats (here and throughout) ओष्टारौ in १३ as if it were a dual from ओष्टार, instead of ओष्टर. Moreover the o is treated in the same way as the o of *oshtha*, see Pân. ६. १. १४, vārtt. २. २) °प्रस्वप्र° १. ३) °वस्यतत्रं तन्नं यदि १. °वस्य तन्नं यन्नं यद्यु the schol. at ५. ११. ३. ४) पौर्णमासयमेव १. Thus the schol. l. cit.